

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 10. mája 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **I. V.**, pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. L. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 25. mája 2010, sp. zn. 3 To 52/2010, takto

### r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného **I. V. o d m i e t a.**

### O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 11. decembra 2009, sp. zn. 2T/115/2009, bol obvinený **I. V.** uznaný za vinného zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 22. marca 2008 v čase okolo 00.30 hodiny na miestnej komunikácii medzi obcami **V. a O.**, okres **D.**, bolo zastavené jeho osobné motorové vozidlo zn. **V.**, EČ: **D.**, pri kontrole osôb príslušníkmi Obvodného oddelenia policajného zboru Dunajská Streda boli u neho v peňaženke nájdené 2 ks papierových skladačiek s obsahom bieleho prášku s hmotnosťou 37 mg, s priemernou koncentráciou 75,1 % metamfetamínu, obsahujúce 28 mg metamfetamínu vo forme bázy, ktoré zodpovedá jednej obvykle jednorázovej dávke psychotropnej látky, podľa analýzy kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava pričom metamfetamín je podľa zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu bol podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti výroku o treste tohto rozsudku podali obvinený a jeho matka K. V. odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením z 25. mája 2010, sp. zn. 3 To 52/2010, obe odvolania podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Obvinený I. V. písomným podaním z 2. augusta 2010 (doručeným súdu prvého stupňa 4. augusta 2010), podal prostredníctvom obhajcu JUDr. L. P. (v zmysle doloženého plnomocenstva – č. l. 123) proti uvedenému uzneseniu krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. a domáhal sa zrušenia uznesenia krajského súdu ako aj rozsudku okresného súdu.

Naplnenie týchto dovolacích dôvodov videl v tom, že príslušníci Policajného zboru vykonávajúci v inkriminovanom čase obchádzkovú službu neboli oprávnení vykonať kontrolu osôb a vecí, preto nimi zadržaný hlavný dôkaz (skladačky obsahujúce psychotropnú látku) bol získaný nezákonným spôsobom a treba ho považovať za dôkaz neexistujúci.

Skutočnosť, že na výzvu policajtov im odovzdal peňaženku s dokladmi, v ktorej boli aj predmetné skladačky a takto sa dostali do rúk polície a priznanie, že psychotropnú látku mal pri sebe, nemôže byť podľa obvineného interpretovaná v jeho neprospech.

Ďalej poukázal na to, že vyhlásenie o tom, že sa cíti byť vinným urobil pred súdom prvého stupňa lebo v dobe, keď sa skutok stal sa domnieval, že sa nedopúšťa trestného činu a kvôli tejto neznalosti sa skutočne cítil vinným. Nezákonný dôkaz sa však nestáva zákonným dôkazom ani po tomto priznaní a ohľadom jeho viny, či neviny preto nastala situácia, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie, resp. skutok nie je trestným činom.

Argumentoval tým, že pokiaľ sú rozhodnutia prvostupňového i odvolacieho súdu založené na dôkaze, ktorý nebol získaný zákonným spôsobom, nemali naň súdy vôbec

prihliadať a správne mal byť spod obžaloby oslobodený, preto sú tieto rozhodnutia založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, čo je dôvodom na ich zrušenie.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Dunajská Streda. Okresný prokurátor v písomnom vyjadrení z 10. februára 2010 poukázal, že obvinený pri kontrole totožnosti policajtom predložil peňaženku s dokladmi, v ktorej boli papierové skladačky. Policajti tieto predmety zaistili v zmysle § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Policajnom zbore“) a po začatí trestného stíhania ich zaslali na znalecké skúmanie. Napadnuté rozhodnutia prvostupňového i odvolacieho súdu sú podľa názoru okresného prokurátora správne, preto navrhol dovolanie obvineného odmietnuť.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolateľom namietané dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade zjavne naplnené neboli, a preto je dovolanie potrebné odmietnuť podľa 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu (písm. c/),
- rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (písm. g/),
- rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Najvyšší súd z obsahu dovolania zistil, že obvineným uplatnené dovolacie námietky vecne zodpovedajú iba dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., nakoľko v nich namietal nezákonnosť získania hlavného dôkazu a z toho vyplývajúce nesprávne právne posúdenie zisteného skutku. Z obsahu dovolacích námietok však nevyplýva, akým spôsobom malo prísť k zásadnému porušeniu práva obvineného na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky musí obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolacie námietky zakladajúce podľa obvineného naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nutno podotknúť, že tieto vychádzajú z argumentácie o nezákonnom získaní dôkazu (papierových skladačiek s psychotropnou látkou), nakoľko policajti neboli pri služobnom zákroku v inkriminovanom čase oprávnení vykonať tzv. bezpečnostnú prehliadku osôb podľa § 22 ods. 1 zákona o Policajnom zbore.

Takáto argumentácia však neobstojí, pretože sám obvinený v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu (č. l. 81) uviedol, že hoci policajti od neho pri kontrole totožnosti žiadali len občiansky preukaz, dobrovoľne im vydal celú peňaženku s dokladmi, v ktorej sa našli skladačky.

Dovolací súd zistil, že v posudzovanom prípade službukonajúci policajti zaistili skladačky s psychotropnou látkou pri kontrole totožnosti obvineného. V danom čase postupovali podľa § 18 ods. 1 zákona o Policajnom zbore a nie podľa § 22 ods. 1 uvedeného zákona, ako sa mylne domnieva obvinený. V peňaženke s dokladmi, ktorú im dobrovoľne vydal obvinený našli aj papierové skladačky, využili svoje oprávnenie podľa § 21 ods. 1

zákona o Policajnom zbore a uvedené veci zaistili pre podozrenie, že súvisia s trestným činom.

Navyše treba poukázať na skutočnosť, že prvostupňový súd žiadne dokazovanie ohľadom viny obvineného nevykonával. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní (č. l. 67 – 69) veci vyplýva, že po tom, čo prokurátor odmietol uzavrieť dohodu o vine a treste, obvinený I. V. po poučení v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. a vyhlásení, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, na všetky otázky položené mu samosudcom v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/ až písm. h/ Tr. por., odpovedal kladne „áno“.

Na tomto podklade prokurátor navrhol vyhlásenie obvineného prijať, pričom súd uznesením vyhlásenie obvineného prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obvinený priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. V posudzovanej veci súd vykonal dokazovanie iba prečítaním listinných dôkazov súvisiacich s výrokom o treste, a to odpisu z registra trestov (č. l. 43), správ na obvineného (č. l. 44 – 49) a vyjadrenia obvineného z 10. decembra 2009.

Podľa dovolacieho súdu, ak obvinený na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a poučení o jeho právach vyhlási podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorých skutkov uvedených v obžalobe a súd po postupe podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. por. (primerane) a stanovisku prokurátora rozhodne uznesením, že vyhlásenie obvineného prijíma (§ 257 ods. 6 Tr. por.) a zároveň podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obvinený priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace len s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranným opatrením (prípadne „nepriznaným“ výrokom o vine) nemožno proti takémuto výroku o vine podať právne účinné odvolanie, ani dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (dokazovanie, ktoré súd nevykonal nemohol vykonať nezákonným spôsobom).

Pokiaľ ide o dovolacie námietky obvineného vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Formuláciou uvedenou v tomto ustanovení zákon vyjadruje, že dovolanie založené na dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci

samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu je možné namietat' vo vzťahu k zistenému skutku, že tento mal byť posúdený ako iný trestný čin alebo, že skutok nevykazuje znaky žiadneho trestného činu. Koncepcia dovolania v trestnom práve, osobitne úprava dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou „správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť“, vylučuje možnosť uplatňovania námietok proti skutkovým zisteniam pre ich nesprávnosť alebo neúplnosť, či už v dôsledku nevykonania potrebného dokazovania alebo nesprávneho hodnotenia dôkazov.

Najvyšší súd zistil, že právne posúdenie skutku obvineného bolo v súlade so zákonom, prvostupňový súd na základe vyhlásenia obvineného o jeho vine skutok správne právne kvalifikoval ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., nakoľko konanie obvineného naplnilo všetky zákonné znaky uvedeného trestného činu, keď tento pre vlastnú potrebu neoprávnene prechovával psychotropnú látku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., a tak podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvineného odmietol.

Uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

**P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.**

**V Bratislave 10. mája 2011**

**JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková